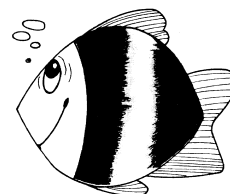

de colores

– az esztergom-budapesti cursillo hírlevele –

FABÓK GYURI HAZATÉRT ISTENHEZ

Kedves

cursillós barátaink!

Szeretettel köszönöm meg mindannyiátoknak fiaink nevében is a sok imát, levelet, jelenlétet, bátorítást, mosolyt, amit az uram temetésén kaptunk tőletek.

A szertartás fényét és méltóságát emelte a ti közösségetek, a felénk forduló szeretetetek.

A közösség megtartó erejére számítok továbbra is, az elkövetkezőkben.

Szeretettel: Ildikó

"Eljöttünk mindannyian, akik szeretünk, köszönteni földi születésnapodon és mennyei születésnapodon. Bocsásd meg, de ilyen szomorú szívvel még nem köszöntöttem... Nehéz ez az állapot... szólni, mondani valamit...nehéz.

Bár életünk során és hitünk által arra készülünk, hogy Istenhez megyünk, mégis nehéz elválni..."

(Várdai Pál)

"...csak villanások vannak bennem Fabók Gyuriról. Ahogy tényyszerűen, szinte szikár módon elmondja a tapasztalatait ezzel kapcsolatban, persze megfűszerezve a csak Rá jellemző humorral. Nem is igazán tudom elképzelni, hogyan mehet majd ez az egész tovább nélküle!"

(Kázmér Veronika)

1943. szeptember 17.

2008. szeptember 17.

Születésnap - Búcsú

Kedves Gyuri!

A Jó Isten adjon Neked örök életet és örök boldogságot az Ő országában! Megköszönjük Istennek, hogy Téged adott, megköszönjük, hogy mindenkor Vele voltál, s ma is Vele vagy. Megköszönjük, hogy az életednek, amely sokszor igazán nehéz volt, örültél - s másoknak örömet szerezteél; sötét napokban lámpás voltál.

Áldás voltál, s most szorongató hiány lesz. Így maradsz közöttünk..."

(Gulyás Zsolt atya)

- A fenti kiragadott részletek cikkei az újság 2-3 oldalán részben, vagy teljes terjedelemben olvashatók.

HAMAROSAN ÉRKEZNEK

A Cursillo Mozgalom Európai Titkársága október 16-19 között Magyarországon tartja találkozóját. Kérünk Benneteket, hogy jelentkezzen, aki segíteni tudna a következőkben:

- a Ferihegyre vagy valamely budapesti pályaudvarra érkező küldöttek Esztergomba szállításában október 15-én (szerda) vagy 16-án (csütörtök);

- ugyanezen küldöttek Esztergomból Ferihegyre vagy pályaudvarra szállításában október 19-én délelőtt;

- az október 18. (szombat) késő délutáni, esti budapesti városnézés során idegenvezetésre angol, német vagy spanyol nyelven;

- fordítói vagy tolmács munkára magyar-angol, magyar-német, magyar-spanyol (és fordítva).

A jelentkezéseket
preencounter2008@gmail.com
vagy a **30/653-4247 telefonszámra** kérjük

Amennyiben anyagi lehetőségeitek megengedik, rendkívüli hozzájárulással segítsétek a találkozó lebonyolítását.

Az adományokat a Cursillo Alapítvány **OTP 11710002-20080949 számlaszámára** kérjük befizetni vagy átutalni.

A szervezők nevében:
Kovács Ádám.

Kedves Gyuri!

Július közepén találkoztunk utoljára. Már nagyon vártam a Cursillós kiscsoport találkozót, úgy éreztem rengeteg megbeszélni, imádkozni valónk van. Most összejöttünk egy kibővített találkozóra. Eljöttünk mindannyian, akik szeretünk, köszönteni földi születésnapodon és mennyei születésnapodon. Bocsásd meg, de ilyen szomorú szívvel még nem köszöntöttelek...

Nehéz ez az állapot... szólni, mondani valamit...nehéz.

Bár életünk során és hitünk által arra készülünk, hogy Istenhez megyünk, mégis nehéz elválni az itt maradottaknak.

Nem akarok nagy szavakat használni Gyuri, a dicséretet Te úgyis csendesesen és szeretettel elhárítanád, hogy "nem kell a duma".

Engedd meg, hogy itt és most mégis nagy szavakat használjak, mert mindazok a gondolatok és érzések, amik bennem vannak kikíváncsoznak, és nem tudlak másképpen jellemezni.

Cursillós hétvégén ismertelek meg úgy tizen... éve.

Már az első találkozásunkkor egy logikusan gondolkodó, segítőkész embert ismertem meg benned. Hatalmas élettapasztalattal segítetted felszínre hozni azokat az érzéseket, amelyek működnek bennem. Minél inkább megismertelek, annál jobban megszerettelek. Mert könnyű volt szeretni elfogadó énedet, határozott jellemedet. Mérnöki rendszerező elmédben a világról olyan csodálatosan és természetesen helyére került minden, legyen az filozófiai magasság, vagy egyszerű élethelyzet. Sajátos humorral átszöve mindig a megoldást kerested. Azt mondtad: fölösleges dolgokról nem érdemes beszélni. Lehet, de nem érdemes. Beszélgetéseink ezért zömében mélyek és tartalmasak, a nagy rendszeredbe illőek voltak.

A felmerülő problémákra nehéz helyzetekre ráérezted, és rá is kérdeztél. Kibontakoztató kérdéseiddel próbáltál segíteni. Megoldást keres-

ve hordoztad problémáinkat, később gyakran rákérdeztél, hogy sikerült-e megoldani.

A szervezéseken kívül nem szívesen hívtál fel csak úgy valakit telefonon, egyrészt mert az nem olyan személyes, másrészt mint ahogy mondtad "akiket a szívünkben hordozunk, azok mindig közel vannak hozzánk".

És neked nagy szíved volt, sokan belefértünk.

Első sorban a családod. Ildikó, akit 38 éve ismertél meg, és rögtön a szíved mélyére rejtettél, - amiről olyan szépen beszéltetek mindketten. Akivel szinte mindenhová együtt mentetek. A Cursillóban is együtt dolgoztatok. A gyerekek, a 3 felnőtt fiú és párjaik, az unokák, akikről büszkén beszéltél.

A családon kívül a Cursilló volt a szívügyed. Hosszú évtizeden keresztül rengeteget dolgoztál értünk, a közösségért, az emberekért. Sosem tudtuk eléggé megköszönni azt a sok munkát, amit vállaltál értünk.

Ki tudja, hány dossziét töltenek meg azok a névsorok, listák, amit Ildikóval együtt és külön szerveztetek. Hány Cursillós hétvégét, Budapestten, Pécsen, Egerben, Nyíregyházán, Sükösdön, munkatársképzőt Erdélyben, görög-katolikusoknak. Az "ideas fundamentales" magyarázása, a munkatársképző menetének átalakítása... lelki napok, plébánián, iskolában... Felsorolni is sok, mennyi áldozat. Miközben saját terheidet csendesesen, elfogadva viselted.

Vezetőként, rektorként azok közé tartoztál, akik igazán értik a Cursilló lényegét. Minket munkatársakat tanítottál, külön időt szántál ránk, és bátorítottál akkor is, ha fájdalmas és göröngyös útra tévedtünk. Bonyolult élethelyzetek persze adódtak... Sokszor csodáltam és élveztem, hogy egy-egy felkészülésen a beszédek összefüggését milyen logikusan láttad, milyen egyszerűséggel bogoztad ki a szálakat, milyen szeretettel bírálta a beszélőt, elfogadva annak életét és személyiségét.

Sok embernek nyitottál perspektívát, mutattál utat, segítetted, hogy boldogabbá alakítsa életét. Köszönöm neked az ő nevükben is, és

Hálát adok Istennek érted. Példa vagy számomra, és sokunk számára.

A példák előttünk járnak. Előre mentél, hogy a kiscsoport után egy nagyobb közösségnek légy segítő tagja. Ezt mi nehéz szívvel vesszük tudomásul, de tudjuk, Krisztus most máshogy számít Rád!

De colores Gyuri!

(Várdai Pál gyászmisén elhangzott gondolatai)

Kedves Cursillista

Testvérek!

Egy magyarországi, lelkes, világi Apostoltól búcsúzunk. Aki fáradságot nem ismerve, emberektől köszönetet nem várva járta Magyarországot és vitte Krisztus örömhírét Budapest számos plébániájára, Leányfalura, Egerbe, Nyíregyházára, Máriapócsra, Pécsre, Erdélybe, Sükösdre.

Többmindent tanulhattunk ettől az Apostoltól: Az álruha nélküli, teljes emberségre épülő isteni kegyelmet. Soha nem akart másnak látszani, mint ami valójában. Az igazsághoz való hűség és annak kimondása, amely tud fájni, előre valóbb volt számára, mint hogy azt hogyan értékelték mások. Azt az áldozatot, amit Jézus Krisztusért és a Magyar Egyházért hozott, egyszer se hallottam Őt emlegetni. Mindig úgy láttam, örömmel, viszonzást nem várva dolgozik Krisztus szőlőjében.

Élete ötödik evangélium volt, életének titka Jézus Krisztus. Így írt a Cursillós élményéről (2008. Szept. 23-24 papi ultreyára írt beszédéből):

"Az alapvető élményem az, hogy Krisztus értem is meghalt a kereszten, és egyedül értem is meghalt volna. Ő hívott arra a három napra. A folyosón egy plakát volt kitéve. Érted. Érted? (azóta a rendőrség használja a szlogent) Benkő Tóni atya szavai, melyeket a kereszttáradáskor mondott, máig a szívemben élnek. Boldogan és elkötelezetten vettem tudomásul, hogy Krisztus számít rám, örömmel válszoltam, hogy én is számítok Rá. Krisztusra bíztam magam, és fel-

kínáltam Neki apostoli munkámat. Azóta is működik bennem ez a küldetéstudat. Hála Neki, sok lazításra nem is ad lehetőséget.

A cursillo számomra azt jelenti, hogy valódi, és teljes keresztény életet kell élnem, mert ezzel Krisztust másokban is segítem megszületni és növekedni. Apostolkodásom példa lehet mások számára.

A cursillo meghagy a saját eddigi környezetemben, de azt krisztusivá kell formálnom. Megtapasztaltam, hogy a cursillo 3 napja átfogja a teljes életemet. Valós élethelyzetekben gyakran idézek valami cursillósat".

A hivatalos Egyház részéről, életében nem kapott semmilyen elismerést - nem is várt. Pedig, hogy örülnék most, ha legalább én elmondhattam volna addig, még lehetett. Ez egy nagy tanulság számomra, hogy legalább azoknak elmondjam, akik itt vannak, akik sokat dolgoznak a Cursillóban, időt, energiát, pénzt és fáradságot nem sajnálva. Ha a hivatalos Egyház részéről, - mint Magyarország egyik központi intézményének igazgatójaként - elfogadtok a hivatalos Egyház részéről egy tagnak, akkor most szeretnék minden Cursillóban dolgozó Cursillós munkatársnak köszönetet mondani azért az áldozatért, amit a mozgalmon keresztül Jézus Krisztusért tesztek.

Szent Pál apostol arra tanít bennünket, ha Krisztussal együtt szenvedünk és halunk meg, akkor Vele együtt életre is kelünk.

Kedves Gyuri!

A Jó Isten adjon Neked örök életet és örök boldogságot az Ő országában! Megköszönjük Istennek, hogy Téged adott, megköszönjük, hogy mindenkor Vele voltál, s ma is Vele vagy. Megköszönjük, hogy az életednek, amely sokszor igazán nehéz volt, örültél - s másoknak örömet szerezte; sötét napokban lámpás voltál.

Aldás voltál, s most szorongató hiány leszel. Így maradsz közöttünk. A miértre nem tudunk választ, de hisszük, hogy Neked jó, nekünk

pedig segíteni fog az, Aki egyedül segíthet. Amikor most "Áment" mondunk, nem azt mondjuk, hogy mindennek vége, az "Ámenünk" nem búcsú, hanem a bizalom szava, azé a bizalomé, hogy Te mindenkor Istennel maradsz - s hogy Isten velünk marad. Az "Ámen" a reménység szava. Úgy temetünk, ahogyan magot vetünk a földbe. A mag teremni fog. Mert nem csak a magvetés valóság, de az aratás is. Nem csak a halál, hanem az élet is.

Hiszünk a feltámadásban, és ebben a hitben búcsúzunk. Isten áldjon Gyuri! Ő legyen a te boldogságod, és kérd a Teremtőt, hogy egykor ebben a boldogságban mindnyájan együtt legyünk! Ámen.

Gulyás Zsolt atya búcsúbeszédének részlete

Munkatársi szeminárium

Leányfalu, 2008. augusztus 15-17.

Valamikor idén tavasszal fogalmazódott meg az igény bennünk, cursillos munkatársakban, hogy - bár mindenki legjobb tudása szerint munkálkodik - olykor-olykor nem ártana, ha újra összeigazítanánk a lépteinket. Hála Istennek egyre többen vagyunk, egyre nagyobb területén országunknak! Hogy ne alakuljanak ki rossz szokások, fontos, hogy találkozzunk, tapasztalatot cseréljünk.

Különösen örültünk a munkatársi szemináriumnak mi, máriapócsi munkatársak, hiszen a "keleti végeken" jó ideje működünk önállóan, miután mestereink, Fabókék szárnyra bocsátottak bennünket.

Elérkezett az indulás napja és nem kis izgalommal útra is keltünk. Kuncsik Katika és jómagam (Kázmér Vera) képviseltük a pócsi cursillo lánycsapatát. Az izgalom abból adódott, hogy egyikünk sem járt még a leányfalui lelki gyakorlatos házban, pláne nem úgy, hogy még az autót is nekünk kellett volna vezetni és még Budapesten is átkelni és még el sem tévedni...már-már elvesztünk a kétségbeesésben, de egy kisebb kitérő után a Szentlélek

kifeszítette vitorláinkat és majdnem elsőként meg is érkeztünk.

Nekem teljesen olyan érzésem volt, mintha jelöltként ismét cursillóra érkeztem volna, hiszen pár emberen kívül nem sok mindenkit ismertem a résztvevők közül. Arató Márta a rektorunk, folyton számolt és beosztott minket, hogy lehetőleg minden alkalommal más-más asztalközösség jöjjön létre, hogy minél jobban meg tudjuk ismerni egymást.

Szombaton aztán elkezdtük az Ideál beszéd-beszélgetés feldolgozását. Ismerjük a beszédet, persze, hiszen a jelenlévők többsége már régen meg is írta, el is mondta a magáét, többször is, de Márta (Arató) mégis tudott olyan szempontokat megvilágítani, ami sokunk számára új volt és a jövőbeli munkánkat, főleg az új beszédek elemzésekor, javítgatásakor mindenképpen megkönnyíti majd.

A Cursillo rendje szerint az Egyházbeszéd következett. Nehéz felidézni, mert csak villanások vannak bennem Fabók Gyuriról. Ahogy tényszerűen, szinte szikár módon elmondja a tapasztalatait ezzel kapcsolatban, persze megfűszerezve a csak Rá jellemző humorral. Nem is igazán tudom elképzelni, hogyan mehet majd ez az egész tovább nélküle!

Utolsó témánk a Jámorság beszéd volt, Ildikó által felvezetve. Ültem és hallgattam és csodálkoztam! Ildikó ennyi cursilloban eltöltött év után sem tudta "lazán" venni a feladatot, nem próbálta azt rutinból megoldani. Kiállt és ajánlékot adott - saját magát!

Az este a beszélgetése volt, bár néhány csapdát sajnos nem sikerült elkerülnünk. Lehet, az Egyház beszédet követő asztalmunkát segítő kérdés megfogalmazása nem volt elég körültekintő, a csapat belebonyolódott egy parttalan vitába, Isten áldja Zsolt atyát, hogy ilyen derekasan állta a sarat! Minden esetre, hasznos tapasztalat ez is a következő alkalom szervezőinek.

A legnagyobb gyakorlati tapasztalattal Gulyás Zsolt atya vasárnap délelőtti tréningje kecsegtetett. Helyzetgyakorlatok voltak ezek, ame-

lyeket munkatársaink - néha már-már színészi kvalitásokat megcsilantva - adtak elő. Ahány cursillo - annyi asztalközösség, óhatatlan, hogy egyszer-kétszer mindenkit megtalál a maga nehéz embere! A lényeg, hogy ezekben a gyakorlatokban arra törekedtünk, hogy megoldások is szülessenek. Mondhatom, fergeteges volt a hangulat! Nehezünkre esett abbahagyni.

Mikor a szeminárium ötlete megszületett, arra gondoltunk, hogy egy év alatt, három ilyen alkalommal dolgozzuk fel a civil beszédeket. Egy alkalomra három téma jut majd és mindig más helyen gyűlünk össze. A helyszín lehet még Eger és Móriapócs is. Amikor ez szóba került a résztvevők között, repesett a szívem, mert Móriapócsot, mint lehetséges helyszínt emlegetve, sokan hangos tetszésnyilvánításba kezdtek. Ily módon el is dőlt, hogy legközelebb a jövő év elején találkozunk a csodák földjén, Móriapócson!

De Colores!
Kázmér Veronika

Könnyű mint az egyszerű

Ultreya

Gyermekkoromban rendszerint négy-öt könyvet is olvastam egyszerre. Ha meguntam az egyiket, rohantam a másikhoz. Szüleim bizonyos riadalommal követték az eseményeket. Szaktekintélyekkel konzultáltak (vajon bírja-e a gyerek aggyal az iramot?), napló bevezetésével igyekeztek lassítani a tempót. Az olvasmánynapló afféle ülepítőként szolgált volna, ahol a megmaradásra érdemes eszencia kiválik a behabzsolt betűtengerből.

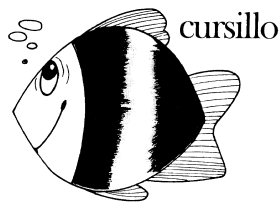
Ma már kevesebb időt töltök könyvvel a kezemben, valahogy nem jut rá idő. Mégis a régi erővel keresem azt az egy mondatot, amiért azt a könyvet nekem - és csak nekem - megírták. Annak idején is azt kerestem.

Ezzel a fajta várakozással mentem el a szeptemberi ultreyára ta-

lálkozni cursillista társaimmal. Arra gondoltam: ha már egy mondatuk eltalál, nem volt hiábavaló az alkalom. Ha az ilyen találatokra egyáltalán lenne jelzőberendezés, vajon az enyém nullás jelzésen maradna?

Hát nem maradt. Köszönöm a találatokat, ezúton nyugtázom őket. Kiemelek közülük egyet, számomra a legkedvesebbet.

Körben leültünk mindahányan és "gyönyörködtünk egymásban" (© Beöthy Tamás). Meséltünk magunkról és többször is előkerült, hogy "haj-haj, fakult a cursillo élménye". Erre egyik társunk azt találta mondani, hogy ő ezt nem érti. A cursillo egy módszert adott a kezünkbe, amivel élnünk kell. Olyan ez, mint a szorzótábla. Megtanultuk, nem felejtjük. Ha valaki ismeri a szorzótáblát, ugye nem akarja az eredményt az egyes tételek összeadogatásával kiszámítani?

Vagy igen?

Igazat adok neki. A cursillo során megtapasztalt öröm egyik forrása, hogy az asztaltársak színlelés nélkül megmutatták egymásnak saját valójukat. Mindannyian régóta szomjaztunk erre, hiszen sajátosan berendezett életünkben egyre több védőréteget kényyszerülünk kifejleszteni. A cursillo segítséget ad a burkok felpattintásához. Élünk vele.

(Berecz Loránd)

A 70. ffi Cursillóról

2007 novemberében, a 68. férfi záróján Csákó Gyuszi egy "véletlen elejtett" mondatában említette, hogy a jövő júniusi férfi cursillóra csendes munkatársakat keres. Valami számomra érthetetlen okból (minek nekem még egy feladat?) azonnal jelentkeztem is nála.

Már a felkészülés időszakában világgossá vált, hogy munkatársnak lenni még jobb dolog, mint jelöltnek. Aztán a három napban világgossá vált, hogy a munkatársként befektetett energiák többszörösen térnek vissza. A jelöltek bizony nem akármilyen fiúk voltak! Az őszinteségüktől, önmaguk felvállalásától néha igencsak eltátottam a számat és jó kicsire összehúztam magam. Nem gondoltam volna, hogy a munkatársi csapat ilyen erősen összekovácsolhat embereket. Igazi testvérnek érzem őket ma is. Hatalmas élmény volt újra három napot együtt tölteni a munkatársképzőn. Hajrá Fiúk, előre a Negyedik Örök Napon!

(Komor István)

Kedves Cursillos Társaim!

Örömmel osztom meg veletek Viki - kőszegi levlistára küldött - kiscsoportunkról szóló levelét, egy személyes gondolattal kiegészítve (dőlt betűk).

DC Bozi Gyuri

Kiscsoport Keresztelő

Kedves Testvérek!

Örömmel adjuk hírül, hogy a budakalászi cursillós csoport hétfőn ünnepi összejövetelt tartott, és felvette Eduardo Bonnin nevét!

A névválasztással azt szeretnénk jelezni, hogy a cursillós célok, és a cursillós mozgalom egy, ahogy Szent Pál is írja: - Testvérek, Urunk, Jézus Krisztus nevére kérlek titeket, éljetez mindnyájan egyetértésben, ne szakadjatok pártokra, legyenek egyek ugyanabban a lelkiületben, ugyanabban a felfogásban

(1Kor 1.10).

A csoport első öt tagja tavaly márciusban talált egymásra, és azóta tíz főre gyarapodva, változó létszámmal, hétfőnként találkozunk.

Tagjaink között kb. egyforma arányban vannak Leányfalun és

Tihanyban végzett cursillók. A zömében aktív társaságban nők és férfiak, korban is, családi állapotban is vegyesen vagyunk.

A találkozásaink rövid Szentlélek hívo imával szoktak kezdődni - az utóbbi két alkalommal egy tized rózsafüzért is elimádkoztunk -, majd mindenki elmondja röviden, hogy "mit hozott magával": örömet, bánatot.

Ezután a "primus inter pares" vezetésével - aki mindig készül valami gondolat-ébresztővel - emlékeink, érzéseink között kutatunk, és körbe menve mindenki beszél magáról. Türelmesen, éltető figyelemmel hallgatjuk egymást. Nem mondunk véleményt, kritikát, vagy nem keressük a másik számára a megoldást, hanem megosztjuk élményeinket, fájdalmainkat, megelégségeinket, a Szentlélek megtapasztalását, végső soron belső fejlődésünket, elmélyülésünket. Ez a figyelem és megosztás segíti a barátságunk fejlődését, a Lélek, a kegyelmek felfedezése pedig az Istenkapcsolatunk fejlődését is.

Ezt a következő vasárnapi evangélium felolvasása és az erről folyó megosztás követi. A legvégén imaszándékokat mondunk, és közösen imádkozunk.

A névadó ünneppel és ezzel a kis beszámolóval is azt szeretnénk bemutatni, hogy a megélt csodák mellett mennyire fontosnak érezzük a rendszeres kiscsoportozást.

Nemrégiben, a vasárnapi miséről hazafelé tartva, 16 éves Szilvi lányom mondta: "Azért is jó ez a mise, mert ilyenkor felépül bennem valami. Ami aztán a következő hét alatt lebomlik, helyette felépül valami más, ami meg ilyenkor omlik össze. Tömören megfogalmazta, hogy miért is fontos és jó a heti rendszeresség. (BGy)

Végül hadd idézzünk itt egy, a névadónktól, Bonnintól származó gondolatot: "A csoportösszejöveteleket nem azért tartjuk, hogy több ember jöjjön Cursillora, hanem fordítva: azért tartunk Cursillót, hogy több ember legyen, aki csoportösszejövetelekre jár."

DC Forintosné Osvay Viki
Bozi György

Köszöntjük Melindát és Gézát!

Újságunk szerkesztésében közreműködő Herczegh Géza, 2008. szeptember 20-án feleségül vette Erős Melindát. Mindketten cursillók. Melindának a szülei, Gézának édesapja volt cursillón. Melindát keresztapja Gilyén Elemér vezette az oltárhoz, akit sokan ismernek, mint a cursillós lelkeség aktív tagját.

Az ifjú párt Esztergom Belváros templomában az Erős család régi ismerőse, dr. Beer Miklós váci megyéspüspök adta össze, ki kifejtette, amíg ilyen családok, s ilyen fiatalok vannak, addig nem félti Magyarországot. A nászmise elbocsátó áldása előtt "na mire vártok? Dolgotok van!" felszólítással indította el közös útjukra az ifjú párt. Adjunk hálát Istennek, és imádkozunk értük.

Ez így csak egy örömteli híradás volt. Ami mögötte van, egy apa, aki hálát ad a jó Istennek, hogy fia személyében ilyen kincset kaptak, s hogy felnevelhették, mert tudja, a

gyermeküket a jó Istentől kapják, csak vendégek a háznál előbb utóbb kirepülnek, új családot alapítanak. Amikor először meglátta Melindát, nagyon megszerette, s úgy gondolta fia jól választott. A 60. férfi cursilló

végén meglepetésre a fiatalok várták, ami élete egyik legszebb pillanata volt. Majd úgy tűnt, a fiatalok útja szétválik. A cursillon megismert elmélkedés segítségével volt: "VALAKI ÜGYÉBEN SZERETNÉL KÉRNI TŐLEM VALAMIT? Kérj sokat - ne szerénykedj!" És sokat kért: Jöjjenek össze a fiatalok, de hozzatette, amennyiben

Te is jónak látod Uram!

Melinda és Géza házasságkötésükkor Isten kegyelmét kérve indultak el közös életükre.

"Ez mind az én művem. Ne mondj egyebet, egyszerűen csak annyit:

Köszönöm Atyám!"

De Colores!

az apa, Herczegh Géza

LAPZÁRTA UTÁN

Az Egri Cursillósoktól lapzárta után kaptuk a hírt:

"Takács Alajos atya édesanyja, a nagyon sokunk által ismert és szeretett Ilonka néni már a szentek társaságát élvezzi. Szeptember 24-én, szerdán délelőtt még közösen elmondták az irgalmasság rózsafüzért. Az ima után fokozatosan lassult a lélekezete és visszaadta lelkét a teremtőjének. 87 éves volt. 27-én, szombaton Dodódélen, ahol az élete jelentős részét élte, temettük."

Lojzi atya! Szerető szívünk együttérzésével ölelünk!

Budapesti Cursillósok!

A de colores az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye „CURSILLO – A KERESZTÉNYSÉG TAN-FOLYAMA” mozgalmanak negyedévente megjelenő hírlevele. Szerkeszti a Média Munkacsoport. E lapszám 500 példányban készült.

Tördelés és nyomdai munkálatok: Mizer Zsolt.Graphic nyomda .

NYOMTATVÁNY

DM

Cursillo Titikarság
1051 Bp. Hercegprímás u. 7.

Üdvözlégy Mária, kegyelemmel teljes,
az Úr van teveled, áldott vagy te az
asszonyok között, és áldott a te
méhednek gyümölcse, Jézus.
Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek
szent Anyja, imádkozzál érettünk,
bűnösökért, most és halálunk óráján.

Ámen.